

דבר היום

מה עתירת-חיונות של חיי-ישראל בגא-
ליציה, בעדם כנוסים בתוך עצמם ומפנים
למחיצתם. אוצרות תולדות, כושם
תורה ופולקלור, חן חידוד ומתלה,
קסמי-מועד ומנהגות, שפעת-הליכות, מר-
אה-פנים והלך נפש נתקפלו בדפים הנזה-
רים האלה, שקר-שני בהם גורלו של אחד
תם וחסיד ר' יחזל וסביבו חוליות חוליות
— עולם גדול של נפשות ורחשי-ימים.
ואס-הן וקור-חסד מתוחים על מחזור
האגדות והסיפורים, פולין" וכרקמת-אור
דקה מן הדקה, עשויים סיפורים כ-בדמי
ימיה" וביחוד הרומן המופלא "סיפור
פשוט".

אלה קצות מפעלות המספר הדגול
ובששת כרכיו גנוזות רוב מרגליות
בברכה שכבר נתגלתה ויותר מהנה עתיד
דות להתגלות, כי האיש אשר כיום מלאך
לו חמשים שנה עומד בצהרי יומו ובעצם
כוחו.

יבורך ביום חגו, תג ספרותנו ותרבותנו.

מ. ד. / ש"י עגנון בן חמשים.
שמואל-יוסף עגנון, בן ר' שלום מרדכי
הלוי טשאטשקיס, נולד בבוץ' שבגא-
ליציה, ינק משרשי תרבות ישראל וגדל
בהויה עממית רבת-מסורת ועסיסית. עודו
נער ניסה כוחו בכתיבה, בשיר ובסיפור
אך נתגלה ביקר-סגולתו וביחודו בארץ-
ישראל, שבא אליה בשנת התשע עשרה
לחייו. ראש סיפוריו, שהם התחלה לדרכו
המקורית "עגונות" (נדפס ב"העומר"
תרס"ח) היה כמשב-רוח חדשה ורעננה,
בשורה למסילה חדשה בפרוזה — מיוג
מפליא של יכולת אמנות דקה ומודרנית
וכלי-הבעה עממיים, שחמרם חצוב בשרשי
דורות בלשון ובסגנון. לאחריה הפליא
הסיפור "ותיה העקוב למישור", ומעתה
נודע כגדול בפרוזה העברית. באה מער-
כה רבה של סיפורים, מהם באריכה ומהם
בקצרה, מלאכת מחשבת ונידע ביותר
האפוס "הכנסת כלה", שבו ניתנה פנור-